

พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

Personal Financial Management Behavior of among working people in Bangkok

อรอุมา เนื่อนุ้ย

สาขาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Onuma Nueanuy

E-mail: 6414991201@rumail.ru.ac.th

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านอัตราดอกเบี้ย มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย และด้านการวางแผนหลังเกษียณ มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ: การประเมินสถานะทางการเงิน, ภาวะเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ย, การวางแผนหลังเกษียณ

ABSTRACT

The independent study aimed to 1. to study the personal money management behavior of working people in the Bangkok 2. to study economic factors and related factors affecting money management behavior to personal money management behavior among working people in Bangkok.

The sample in this research is a group of people working in the Bangkok with 400 people using a questionnaire as a tool to collect data including frequency, percentage, mean, standard deviation and test hypotheses with Multiple Regression Analysis

The hypothetical test results showed that economic factors such as interest rates affect personal money management behavior among working people in the Bangkok. Expenses and retirement planning also affect personal money management behavior among working people in the Bangkok.

Keywords: Assessment of financial status, Inflation, Interest rates, Retirement planning

บทนำ

การบริหารจัดการหรือการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้น ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้บุคคลเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงินในอนาคตได้ โดยควรเริ่มจากการให้ความสำคัญในปลูกฝังนิสัยความคิดในเรื่องของการใช้เงิน และการออม ตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อเป็นการบ่มเพาะให้มีวินัยทางการเงิน เนื่องจากเมื่อเข้าสู่วัยทำงานและมีรายได้จากการทำงาน มีความจำเป็นในการวางแผนการจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่าย และสามารถมีเงินออมตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่วางแผนไว้ในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะเมื่อมีครอบครัว ยิ่งมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลตนเองและคนในครอบครัว จึงส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากขึ้น และเมื่อถึงวัยเกษียณอายุ ก็ยังต้องวางแผนทางการเงิน และจัดสรรการใช้จ่ายให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นวัยที่มีรายได้ลดลง แต่ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ยังคงที่ หรืออาจสูงจะขึ้นในบางรายการ เช่น การรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งหากไม่มีการวางแผนการเงินที่ดีก็อาจจะเกิดปัญหาได้

การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคนที่ต้องการความมั่นคงทางการเงินในอนาคตข้างหน้า เนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดคะเนได้ ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นระหว่างทางที่กำลังไปสู่เป้าหมาย อาจจะพบเจออุปสรรคมากมายที่ขัดขวางทั้งเรื่องอายุ สุขภาพ เทคโนโลยีที่มีความทันสมัย เศรษฐกิจหรือพฤติกรรมก็ล้วนเป็นปัจจัยที่ทำให้การวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกัน และความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้นจะถูกต้องเหมาะสมหรือสามารถวางแผนการเงินที่ปรับเปลี่ยนให้เข้ากับการดำเนินชีวิตในแต่ละบุคคลได้ เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนการเงินในการดำเนินชีวิตให้มีฐานะทางการเงินที่มีความมั่นคงและสามารถใช้ชีวิตที่ประสบความสำเร็จให้มีความสุข อันส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานและการดำเนินชีวิตโดยรวมได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงิน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดพื้นที่การวิจัยไว้เฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. ขอบเขตด้านประชากรการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตด้านประชากรไว้เฉพาะกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น
3. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

3.1.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ภาวะเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ย

3.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงิน ประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออมเงิน และด้านการวางแผนหลังเกษียณ

3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย การประเมินสถานะทางการเงิน และวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. ทราบถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
3. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
4. สามารถนำผลการศึกษาไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ข้อจำกัดของการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น และไม่สามารถใช้อ้างอิงพื้นที่อื่น ๆ ได้

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินสถานะทางการเงิน

ศิรินุช อินละคร (2548) อ้างใน ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติชนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินสถานะทางการเงินของตนเองในปัจจุบัน ขั้นตอนแรกของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือการประเมินสถานะทางการเงินของตนเองในปัจจุบันโดยพิจารณาจากรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ภาระหนี้สิน รวมทั้งเงินออมที่มีอยู่ในปัจจุบันการประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล คือการจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ งบดุลส่วนบุคคล (Personal Balance Sheet) และงบรายได้และค่าใช้จ่าย (Income and Expenditure Statement)

การที่จะรู้ถึงฐานะการเงิน ณ วันนี้ของเราได้นั้นในช่วงรอบปีที่ผ่านมาจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินทุกรายการที่เกิดขึ้น และนำมาทำสรุปออกมาเป็นรายงานทางการเงิน หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “งบการเงิน” ข้อมูลตัวเลข ในงบการเงิน จะบอกให้ทราบได้ว่าขณะนี้ฐานะการเงินของท่านกำลังอยู่ ณ จุดไหนเมื่อทราบฐานะการเงินแท้จริง ณ ขณะนี้ได้ต่อไป ท่านจะสามารถวางแผนการเงินสำหรับอนาคตได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพไป

กัลยา ตันมณี, นัฐภานต์ ทิพย์โสทธิ (2556) ได้ให้ความหมายว่า การวัดฐานะการเงินของบุคคล การที่จะรู้ถึงฐานะการเงิน ณ วันนี้ของเราได้นั้นในช่วงรอบปีที่ผ่านมาจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินทุกรายการที่เกิดขึ้น และนำมาทำสรุปออกมาเป็นรายงานทางการเงิน หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “งบการเงิน” ข้อมูลตัวเลขในงบการเงิน

จะบอกให้ทราบได้ว่าขณะนี้ฐานะการเงินของท่านกำลังอยู่ ณ จุดไหน เมื่อทราบฐานะการเงินแท้จริง ณ ขณะนี้ได้ต่อไปท่านจะสามารถวางแผนการเงินสำหรับอนาคตได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

สุทธิพงศ์ ชูงาน (2563) ได้ให้ความหมายว่า ด้านประเมินฐานะทางการเงิน การประเมินสถานะทางการเงินในปัจจุบัน ซึ่งเป็นการสำรวจสินทรัพย์และหนี้สินในปัจจุบัน โดยการจัดทำบันทึกบัญชีรับจ่ายประจำวัน สร้างปฏิทินรายจ่ายหรือรายรับในอนาคต ใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ สำนวจความต้องการการใช้เงิน และแบ่งเงินออกเป็นสัดส่วน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การประเมินสถานะทางการเงิน คือ การวัดฐานะการเงินของบุคคล ซึ่งตัวบุคคลต้องเก็บรวบรวมข้อมูลการเงินของตนเองทุกรายการในรอบปีที่ผ่านมา และนำมาสรุปเป็นรายงานทางการเงิน เพื่อประเมินสถานะทางการเงินในปัจจุบันของตนเอง และเมื่อทราบฐานะการเงินของตนเองแล้ว จะสามารถบริหารจัดการเงินสำหรับในอนาคตได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล

ผศ.มุกดา โควกุล (2558) ได้ให้ความหมายว่า วัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล (Personal Finance Objectives) หมายถึง ความมุ่งหมายหรือเป้าหมายของแต่ละบุคคลในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การจัดการกับรายรับรายจ่ายของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และเป้าหมายทางการเงินตามที่ต้องการได้

สถาพร อำนา (2560) ได้ให้ความหมายว่า วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง เป้าหมาย หรือสิ่งที่บุคคลต้องการจะได้รับจากการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตน เช่น เพื่อให้มีชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ เพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

ธนพร จันทรสว่าง (2561) ได้ให้ความหมายว่า วัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง ความมุ่งหมายหรือเป้าหมายของแต่ละบุคคลในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ การจัดการกับรายรับ รายจ่ายของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และเป้าหมายทางการเงินตามที่ต้องการได้

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง เป้าหมายที่ต้องการวางแผนทางการเงิน และเป็นการกำหนดการใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เงินเก็บยามฉุกเฉิน เงินสำหรับเกษียณอายุ ความมั่นคงทางการเงิน เป็นต้น ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการใช้จ่ายสำหรับปัจจุบันและในอนาคตให้มีความเหมาะสมกับการวางแผนการเงินของตนเอง

ภาวะเงินเฟ้อ

กัลยา ตันมณี, นัฐกานต์ ทิพย์โสทธิ (2556) ได้ให้ความหมายว่า เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะที่ระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ อันมีสาเหตุเนื่องมาจากความต้องการสินค้ามีมาก หรืออาจเป็นเพราะต้นทุนของสินค้าและบริการมีราคาสูงขึ้นก็ได้

ศิรินุช อินละคร (2548) อ่างโน ภาณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติชนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะทำให้อำนาจซื้อ (Purchasing Power) ของประชาชนลดลง

กมลชนก กิจชล (2560) ได้ให้ความหมายว่า อัตราเงินเฟ้อ หมายถึง สภาวะที่ราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ทำให้มูลค่าเงินลดลง ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุน

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เงินเฟ้อ คือ ภาวะที่ราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง หากเงินเฟ้อเพิ่มมากขึ้นจะกระทบฐานะ และความเป็นอยู่ของประชาชน กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคมีความต้องการสินค้ามากขึ้น จะส่งผลให้ต้นทุนของสินค้าและบริการนั้น ๆ มีราคาสูงขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากผู้ขายมีอำนาจในการต่อรองมากขึ้น

อัตราดอกเบี้ย

ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติชนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates) อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความต้องการเงินทุน (Demand) และปริมาณของเงินทุน (Supply) นั่นคือ หากประชาชนมีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินจะเพิ่มสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยลดลง แต่หากประชาชนธุรกิจ หรือรัฐบาลต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้น ความต้องการเงินจะสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น นอกจากนี้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน นั่นคือในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ หากบุคคลออมเงินโดยการฝากเงินกับธนาคารจะทำให้บุคคลได้รับผลตอบแทนต่ำ ดังนั้นบุคคลควรวางแผนนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ พันธบัตร ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร แต่บุคคลต้องยอมรับว่าการนำเงินไปลงทุนอย่างอื่นที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารย่อมมีความเสี่ยงสูงขึ้น

กมลชนก กิจชล (2560) ได้ให้ความหมายว่า อัตราดอกเบี้ย หมายถึง ผลตอบแทนในรูปของเงินฝากธนาคาร ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจในการออมเงิน คือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ประชาชนจะออมเงินในรูปแบบเงินฝากมากขึ้น ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำ ประชาชนจะมองหาการลงทุนอื่น ๆ นอกเหนือจากการฝากเงิน

บุญรุ่ง จันทร์นาค (2554) อ่างใน อเนชา เอี่ยมคุ้ม (2563) ได้ให้ความหมายว่า อัตราดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนจากการนำเงินไปฝากกับสถาบันการเงิน ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงมากเท่าใดผลตอบแทนจะสูงตาม จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้ออมมีการออมเพิ่มมากขึ้นเพื่อหวังผลตอบแทนนั้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า อัตราดอกเบี้ย คือ ผลตอบแทนจากการนำเงินไปฝากกับสถาบันการเงิน โดยอัตราดอกเบี้ย จะถูกกำหนดและพิจารณาจากความต้องการเงินทุน (Demand) และปริมาณของเงินทุน (Supply) กล่าวคือ หากประชาชนมีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินในสถาบันการเงินจะเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยลดลง ในทางกลับกันหากรัฐบาล หรือประชาชนธุรกิจ ต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น เนื่องจากความต้องการเงินสูงขึ้น ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ผู้ออมมีการออมเพิ่มมากขึ้น

รายได้

ชดากร เพ็งเรือง (2562) อ่างใน รักษ์สุดา เหล่าคา (2563) กล่าวว่า รายได้ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของบุคคล ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหรา และสะดวกสบายได้มากกว่าผู้รายได้น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ย่อมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนให้สูงกว่าได้ด้วย แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสม และคิดว่าตนเองสามารถทำได้และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้

ธนพร จันทรสว่าง (2561) ได้ให้ความหมายว่า รายได้ หมายถึง ผลตอบแทนที่กิจการได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการ รวมทั้งผลตอบแทนอื่น ๆ เช่น เงินเดือน เป็นต้น

พิมพ์จันทร์ ขวดจะโป๊ะ, ทับทิม พิมพ์สาลี, พัชรีดา โสมาศรี, อธิยา สุทธิพงษ์ (2563) ได้ให้ความหมายว่า รายได้ คือ รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ ซึ่งเป็นรายได้ที่บุคคลหรือครัวเรือน สามารถนำไปใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ หรือนำไปเก็บออมได้อย่างแท้จริง รายได้รวมต่อเดือน ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการบริโภคหรือเก็บออมของครัวเรือน เมื่อเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ เนื่องจากครัวเรือนจะมีความสามารถในการบริโภคหรือเก็บออม มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับรายได้ที่ครัวเรือนได้รับจากการขายปัจจัยการผลิตของตนเป็นหลักนั่นเอง

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า รายได้ คือ สิ่งตอบแทนที่ได้จากการประกอบอาชีพของบุคคลที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรม อันดีของสังคม รายได้ถือเป็นปัจจัยสำคัญและมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล ไม่ว่าจะมียกระดับรายได้ และความเป็นอยู่อย่างไร ควรมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนเองให้เหมาะสมกับระดับรายได้ของตนเอง ที่สามารถทำได้และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้

ค่าใช้จ่าย

กัลยา ตันมณี, นัฐกานต์ ทิพย์โสทธิ (2556) ได้ให้ความหมายว่า ค่าใช้จ่าย (Expenditure) หรือจำนวนเงินสด ที่บุคคลใช้จ่ายออกไป (The Amount of Cash Out) บุคคลมีการใช้จ่ายมากมายเพื่อวัตถุประสงค์ที่ต่าง ๆ กัน เช่น การใช้จ่ายเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน, การใช้เพื่อซื้อทรัพย์สินต่าง ๆ บางอย่าง, การใช้จ่ายค่าภาษี และการชำระหนี้สิน ค่าใช้จ่ายต่างๆเหล่านี้บางรายการก็เป็นค่าใช้จ่ายคงที่ (Fixed expenditures) ต้องจ่ายเท่ากันทุกงวดจำนวนแน่นอน เช่น ค่าผ่อนบ้าน ค่าเบี้ยประกัน ฯลฯ แต่บางรายการก็เป็นค่าใช้จ่ายผันแปร คือ จำนวนที่จ่ายไม่คงที่แน่นอนผันแปรไปตามเหตุการณ์ความจำเป็น เช่น ค่าอาหาร เสื้อผ้าหรือค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนบันเทิงประโยชน์ของงบการเงิน เพื่อจะได้หาแนวทางว่าต่อไปเราควรทำอย่างไร จึงจะทำให้ฐานะการเงินอันจะนำไปถึงจุดหมายทางการเงินที่วางไว้ ยังเป็นประโยชน์สำหรับธนาคารและ สถาบันการเงินต่าง ๆ ที่จะใช้ประเมินฐานะของผู้มาขอกู้เงินด้วยเพื่อใช้ดูว่าผู้กู้มีความเสี่ยงทางการเงินเพียงใด เหมาะสมจะให้กู้ยืมหรือไม่ ซึ่งธนาคารจะเอาตัวเลขจากรายการต่าง ๆ ในงบการเงินนี้ มาประเมินหาอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อจะวิเคราะห์ถึงความมั่นคงทางการเงิน และความสามารถในการชำระหนี้คืน ในอนาคตของบุคคลนั้น

ธนพร จันทร์สว่าง (2561) ได้ให้ความหมายว่า ค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่น ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านการดำรงชีวิตประจำวัน เป็นต้น

สนทยา เขมรัตน์, ดวงใจ เขมรัตน์, ธานี คงเพ็ชร์ และพรประภา แสงสินเจริญชัย (2555) อ่างใน ชฎาพร คุณชื่น (2562) กล่าวว่า ด้านการใช้จ่าย หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนตัดสินใจใช้จ่ายเงินที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการใช้จ่ายเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนที่จะใช้เงิน รวมถึงการบริจาคให้กับสังคมเมื่อมีความพร้อม นอกจากนี้แล้วการใช้จ่ายอาจจะหมายถึงจำนวนเงินที่ไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตหรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นอื่น ๆ เช่น เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกันหรือรายจ่ายที่มีใช้การบริโภค

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่าย คือ จำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะการดำเนินชีวิตของแต่ละคน และการที่บุคคลแต่ละคนตัดสินใจใช้จ่ายเงินที่มีอยู่อย่างจำกัด ควรคำนึงถึงความจำเป็นก่อนที่จะใช้เงินเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าที่สุด

การออมเงิน

ธีรพัฒน์ มีอำพล (2557) ได้ให้ความหมายว่า การออม หมายถึง การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำการออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำ และได้รับผลตอบแทนไม่สูงนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์

ผศ. มุกดา โคหวกุล (2558) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรมการออม (Saving Behavior) หมายถึง การกระทำของบุคคลในการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมาเก็บออม เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ประกอบด้วยรูปแบบการออม สัดส่วนเงินออม จำนวนเงินออม เหตุผลในการออม ระยะเวลาในการออม และผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม

ทิพวรรณ เกตุทอง (2561) อังไฉน ปิยนันท์ แจ็งอักษร (2564) กล่าวว่า การออม คือ ส่วนที่เหลืออยู่ของรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้ว หรือคือการกันทรัพย์สินบางส่วนเอาไว้ ไม่นำมาใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความสามารถในการที่จะบริโภคในยามจำเป็น หรือในอนาคตการออมอาจอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การฝากเงินไว้กับธนาคารในรูปของการฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ หรือการออมในรูปแบบตราสารทางการเงิน เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ ประกันชีวิต กองทุนรวม สลากออมสิน หรือการออมในรูปแบบสินทรัพย์ เช่น อสังหาริมทรัพย์ สัจจะออมทรัพย์ เป็นต้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การออม คือ การนำเงินจากรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายแล้ว มาเก็บสะสมไว้ใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเพื่อใช้ในอนาคต ซึ่งการออมอาจอยู่ในรูปแบบของการลงทุนหรือการฝากธนาคาร การออมโดยการฝากธนาคารจะได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน มีความเสี่ยงต่ำและได้รับอัตราผลตอบแทนที่ไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับการลงทุน

การวางแผนหลังเกษียณ

ธีรพัฒน์ มีอำพล (2557) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนทางการเงินสำหรับในช่วงชีวิตหลังจากที่หยุดการทำงานในบางที่ หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมายรายได้เพื่อวัยเกษียณ และการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งรายได้สำหรับการเกษียณ โดยข้อมูลนี้จะใช้ในการกำหนดกระแสเงินสดสำหรับเกษียณให้มีเพียงพอกับความต้องการของคุณ

ธนพร จันท์สว่าง (2562) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนเกษียณ หมายถึง การคำนวณค่าใช้จ่ายหลังเกษียณแล้วมาประเมินว่าในปัจจุบันมีรายรับเท่าไรและรายจ่ายเท่าไร จากนั้นก็จัดการวางแผนการเงิน โดยแบ่งส่วนหนึ่งเป็นเงินที่ใช้เก็บเพื่อเกษียณอายุรวมถึงแบ่งเงินอีกจำนวนหนึ่งไว้ใช้ลงทุนหรือเข้ากองทุนเพื่อการออมต่าง ๆ

อุไรวรรณ ปลอดภัยดี (2560) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนการเกษียณ (Retirement planning) การวางแผนการเกษียณถือว่าการเตรียมตัวก่อนการเกษียณ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นต่อการปรับตัวต่อการเกษียณ โดยมีทั้งแบบที่มีรูปแบบและไม่มีรูปแบบ ซึ่งการวางแผนการเกษียณที่มีรูปแบบจะส่งผลดีในด้านการเงิน เพราะช่วยให้การบริหารจัดการด้านการเงินในระดับบุคคลดีขึ้นอย่างแท้จริง สำหรับการวางแผนเกษียณที่ไม่มีรูปแบบจะส่งผลดีในด้านจิตใจมากกว่า

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ (Retirement Planning) คือ การเตรียมการสำหรับชีวิตหลังจากเกษียณอายุแล้วให้มีช่วงชีวิตเกษียณที่มีความสุข มีอิสรภาพทางการเงินไม่เป็นภาระให้แก่ลูกหลานและสังคม

เพราะมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย มีเงินเหลือไว้ใช้จ่ายมรดกเงิน สันทนากการและการดูแลสุขภาพที่ทรุดโทรม ไปตามวัยภายหลังจากการเกษียณอายุจากการทำงานจนกระทั่งถึงสิ้นอายุขัย

สมมติฐานของการศึกษา

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงิน ประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออมเงิน ด้านการวางแผนหลังเกษียณ มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

การออกแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non – Experimental Design) เป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีมีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) คือ เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อจะนำเอาข้อมูลที่ได้หลังจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ เพื่อการตอบปัญหาการวิจัยหรือเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาหาความรู้ ค้นคว้า ทบทวนวรรณกรรม แนวคิดและทฤษฎี เอกสารทางวิชาการ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดของงานวิจัยที่แสดงให้เห็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องในครั้งนี และนำไปสู่ขั้นตอนของการให้ความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสร้างแบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนด โดยการตั้งข้อคำถามในแบบสอบถามต้องเป็นคำถามที่มีความครอบคลุมนิยามศัพท์เฉพาะอีกด้วย ซึ่งการวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามทั้งปลายปิดและปลายเปิด โดยในส่วนของแบบสอบถามปลายปิด ผู้วิจัยมีตัวเลือกคำตอบให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ และในส่วนของแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยกำหนดเฉพาะคำถามให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นในการตอบได้ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยเป็นคำถามแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) ประกอบด้วยคำถามในลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงแค่ 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย การประเมินสถานะทางการเงิน และวัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยเป็นคำถามแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) ประกอบด้วยคำถามในลักษณะประเมินระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยกำหนดให้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก, 3 = เห็นด้วยปานกลาง, 2 = เห็นด้วยน้อย และ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยทางเศรษฐกิจของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ภาวะเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ย โดยเป็นคำถามแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question)

ประกอบด้วยคำถามในลักษณะประเมินระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยกำหนดให้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก, 3 = เห็นด้วยปานกลาง, 2 = เห็นด้วยน้อย และ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออมเงิน และด้านการวางแผนหลังเกษียณ โดยเป็นคำถามแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) ประกอบด้วยคำถามในลักษณะประเมินระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยกำหนดให้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด, 4 = เห็นด้วยมาก, 3 = เห็นด้วยปานกลาง, 2 = เห็นด้วยน้อย และ 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ/ปัญหาการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล โดยเป็นคำถามแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Question)

ช่วงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยเพื่อใช้ในการตีความหมายของค่าเฉลี่ยที่ใช้ในการวิเคราะห์ค่าในส่วนที่ 2, ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 กำหนดให้ $1.00 - 1.80 =$ เห็นด้วยน้อยที่สุด, $1.81 - 2.60 =$ เห็นด้วยน้อย, $2.61 - 3.40 =$ เห็นด้วยปานกลาง, $3.41 - 4.20 =$ เห็นด้วยมาก, $4.21 - 5.00 =$ เห็นด้วยมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการแก้ไขและผ่านความเห็นชอบของอาจารย์แล้วมาดำเนินการจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดจำนวน 400 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลครบ 400 ชุด จะดำเนินการในขั้นต่อไป คือ การนำข้อมูลที่ได้อำนาจวิเคราะห์คำนวณโดยผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว จึงได้นำข้อมูลนั้นมาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย การประเมินสถานะทางการเงินและวัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วย ภาวะเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ย ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ซึ่งประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออมเงิน และด้านการวางแผนหลังเกษียณ

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistic) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่องพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด/หม้าย/หย่าร้าง มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,000 – 30,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล และการประเมินสถานะทางการเงิน มีระดับเห็นด้วยมาก ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงิน ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านอัตราดอกเบี้ย และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงิน ด้านรายได้ด้านค่าใช้จ่าย และด้านการวางแผนหลังเกษียณ มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านภาวะเงินเฟ้อ และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงิน ด้านการออมเงิน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับเห็นด้วยมาก

1.1 ด้านการประเมินสถานะทางการเงิน พบว่า กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ด้านการประเมินสถานะทางการเงิน โดยรวมอยู่ระดับเห็นด้วยมาก โดยส่วนใหญ่กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครเห็นด้วยว่าการประเมินสถานะทางการเงินเพื่อประเมินว่ารายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินสถานะการเงินของตนเอง เป็นขั้นตอนแรกของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา ตันมณี, นัฐกานต์ ทิพย์โสทธิ (2556) ได้ให้ความหมายว่า การวัดฐานะการเงินของบุคคล คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินทุกรายการที่เกิดขึ้น และนำมาทำสรุปออกมาเป็นรายงานทางการเงิน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิพงศ์ ชูงาน (2563) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินสถานะทางการเงินในปัจจุบัน เป็นการสำรวจสินทรัพย์และหนี้สินในปัจจุบันสำรวจความต้องการการใช้เงิน และแบ่งเงินออกเป็นสัดส่วน

1.2 ด้านวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม อยู่ระดับเห็นด้วยมาก โดยส่วนใหญ่กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยกับการใช้เพื่อเป็นเครื่องมือ ในการกำหนดการใช้จ่ายเงิน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผศ.มุกดา โค้วกุล (2558) ได้ให้ความหมายว่า วัตถุประสงค์การจัดการการเงินส่วนบุคคล หมายถึง ความมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของแต่ละบุคคลในการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อการจัดการกับรายรับ รายจ่ายของตนเองได้อย่าง มีประสิทธิภาพ และความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายทางการเงินตามที่ต้องการได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิดา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงิน ไว้ว่า เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจด้านการเงิน รู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของ “เงิน” สอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร อานา (2560) ได้ให้ความหมายว่า วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง เป้าหมายหรือ สิ่งที่บุคคลต้องการจะได้รับจากการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2561) ได้ให้ความหมายว่า วัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง ความมุ่งหมายหรือเป้าหมายของแต่ละบุคคลในการจัดการการเงินส่วนบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชส์สุดา เหล่าคา (2563) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการกำหนดการใช้จ่ายเงินในกิจกรรมต่าง ๆ รู้และเข้าใจบทบาท และหน้าที่ของเงิน เตรียมความพร้อมในการใช้จ่ายในปัจจุบันและอนาคต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราวัลลภ ศุภวงศ์ (2564) ได้ให้ความหมายว่า วัตถุประสงค์ของการวางแผนทางการเงิน หมายถึง เป้าหมายที่ต้องการ วางแผนทางการเงิน เพื่อความมั่นคงทางการเงิน และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ภาวะเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ย มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกคนล้วน ได้รับผลกระทบจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านภาวะเงินเฟ้อ ในเรื่องของเงินเฟ้อที่ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าและบริการต่าง ๆ ในปัจจุบัน จึงทำให้ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านภาวะเงินเฟ้อไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา ตันมณี, นัฐกานต์ ทิพย์โสทธิ (2556) ได้ให้ความหมายว่า เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะที่ระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนมพร อัครยานันต์ และคณะ (2557) กล่าวว่า เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการ โดยทั่วไปเพิ่มขึ้น ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิดา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะการณ์ที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น และ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลชนก กิจชล (2560) ได้ให้ความหมายว่า อัตราเงินเฟ้อ หมายถึง สภาวะที่ราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น ทำให้มูลค่าเงินลดลง

2.2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านอัตราดอกเบี้ย มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านอัตราดอกเบี้ย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในเรื่องการวางแผนการลงทุน

โดยคำนึงถึงจำนวนเงินทุนและอัตราดอกเบี้ยที่จะได้รับในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความต้องการเงินทุน และปริมาณของเงินทุน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลชนก กิจชล (2560) ได้ให้ความหมายว่า อัตราดอกเบี้ย หมายถึง ผลตอบแทนในรูปของเงินฝากธนาคารซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจในการออมเงิน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนเชา เอี่ยมคุ้ม (2563) ได้ให้ความหมายว่า อัตราดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนจากการนำเงินไปฝากกับสถาบันการเงิน ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงมากเท่าใดผลตอบแทนจะสูงตามไปด้วย

3. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงิน ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออมเงิน และด้านการวางแผนหลังเกษียณ มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงิน ด้านรายได้ มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อบัญชีที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงิน ด้านรายได้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในเรื่องการมีรายได้หลักสร้างความมั่นคงและมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินชีวิตที่มั่นคง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า รายได้ หมายถึง ผลตอบแทนที่กิจการได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการตามปกติของกิจการ รวมทั้งผลตอบแทนอื่น ๆ ที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันท์สว่าง (2561) ได้ให้ความหมายว่า รายได้ หมายถึง ผลตอบแทนที่กิจการได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการ รวมทั้งผลตอบแทนอื่น ๆ เช่น เงินเดือน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2562) กล่าวว่า ด้านรายได้ คือ รายได้หลักที่มาจากเงินเดือนประจำ ค่าตำแหน่ง เงินช่วยเหลือสวัสดิการต่างๆ รายได้พิเศษ หรือรายได้ที่ได้มาจากอาชีพเสริม สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชฎ์สุดา เหล่าคา (2563) กล่าวว่า รายได้ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของบุคคล ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหรา และสะดวกสบายได้มากกว่าผู้รายได้น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์จันทร์ ขวดจะโป๊ะ, ทับทิม พิมพ์สาส์, พัชริดา โสมาศรี, อติยา สุทธิพงษ์ (2563) ได้ให้ความหมายว่า รายได้ คือ รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ ซึ่งเป็นรายได้ที่บุคคลหรือครัวเรือน สามารถนำไปใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ หรือนำไปเก็บออมได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนันท์ แจ่มอักษร (2564) กล่าวว่า รายได้ หมายถึง เงินที่ได้รับมาเป็นเงิน สด เช่น เงินเดือน เงินโบนัส ค่าคอมมิชชั่น เงินปันผล ดอกเบี้ยเงินรับ เงินค่าสวัสดิการ เงินช่วยเหลือ ค่ากรรมธรรม์ประกันชีวิต เงินบำเหน็จบำนาญ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินประกันสังคม และรายได้อื่น ๆ

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงิน ด้านค่าใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อบัญชีที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงิน ด้านค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในเรื่องความระมัดระวังในการใช้จ่ายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา ต้นมณี, นัฐกานต์ ทิพย์โสทธิ (2556) ได้ให้ความหมายว่า ค่าใช้จ่ายหรือจำนวนเงินสดที่บุคคลใช้จ่ายออกไป บุคคลมีการใช้จ่ายมากมายเพื่อวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิตา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ให้ความหมายว่า ค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน

เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการอุปโภค บริโภค สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันทรสว่าง (2561) ได้ให้ความหมายว่า ค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เช่น ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านการดำรงชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาพร คุณชื่น (2562) กล่าวว่า การใช้จ่าย หมายถึง การที่บุคคลแต่ละคนตัดสินใจใช้จ่ายเงินที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ, ทับทิม พิมพ์สาลี, พัชรีดา โสมาศรี, อธิยา สุทธิพงษ์ (2563) กล่าวว่า ค่าใช้จ่าย หมายถึง มูลค่าเงินใช้เป็นค่าบริการหรือสินค้า ต้องจ่ายเมื่อทำกิจกรรมใด ๆ โดยอาจจะอยู่ในรูปแบบของเงินสด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนันท์ แจ่มอักษร (2564) กล่าวว่า ค่าใช้จ่าย หมายถึง มูลค่าเงินที่ใช้เป็นค่าบริการหรือสินค้าต้องจ่ายเมื่อต้องทำกิจกรรมใดๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค

3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ด้านการออมเงิน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่ากลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทุกคนล้วนให้ความสำคัญต่อการออมเงิน เพื่อนำไปใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเพื่อใช้ในอนาคต จึงทำให้ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ด้านการออมเงินไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิวัฒน์ มีอำพล (2557) ได้ให้ความหมายว่า การออม หมายถึง การแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผศ. มุกดา ไควหกุล (2558) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรมการออม (Saving Behavior) หมายถึง การกระทำของบุคคลในการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมาเก็บออม เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศร โชคชัยศิริ (2562) ได้ให้ความหมายว่า แผนการออมบุคคลควรทำการศึกษาช่องทางในการออมให้รอบด้านที่มีมากกว่าการฝากธนาคารไม่ว่าจะเป็นพันธบัตร สลาก สหกรณ์แล้วเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งแต่ละช่องทางในการออมก็จะมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันทรสว่าง (2561) ได้ให้ความหมายว่า การออม หมายถึง วิธีการเก็บเงินสำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เก็บไว้ใช้ในอนาคตเพื่อความสะดวกในการใช้จ่าย ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ, ทับทิม พิมพ์สาลี, พัชรีดา โสมาศรี, อธิยา สุทธิพงษ์ (2563) กล่าวว่า การออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปที่เรียกว่า เงินออม ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนันท์ แจ่มอักษร (2564) กล่าวว่า การออม คือ ส่วนที่เหลืออยู่ของรายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้ว หรือคือการกันทรัพย์สินบางส่วนเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขจิตศรี มงคลขจรศักดิ์ (2565) ได้ให้ความหมายของการออมไว้ว่า การออม หมายถึง การที่บุคคลมีการจัดเก็บเงินจำนวนหนึ่งที่ได้มาจากรายรับที่ใช้ในแต่ละด้าน โดยมีการแบ่งสรรปันส่วนจากจำนวนเงินจำนวนหนึ่งที่มีการนำเอาไปใช้จ่ายในลักษณะต่าง ๆ

3.4 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ด้านการวางแผนหลังเกษียณ มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าส่วนใหญ่กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ด้านการวางแผนหลังเกษียณ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในเรื่องของการวางแผนชำระหนี้สินให้หมดสิ้นก่อนการเกษียณอายุ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิวัฒน์ มีอำพล (2557) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนทางการเงินสำหรับในช่วงชีวิตหลังจากที่หยุดการทำงานในบางที่ หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย

รายได้เพื่อวัยเกษียณ และการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งรายได้สำหรับการเกษียณ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ พลอดใจดี (2560) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนการเกษียณถือว่าการเตรียมตัวก่อนการเกษียณ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นต่อการปรับตัวต่อการเกษียณ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศร โขชัยสิริ (2562) ได้ให้ความหมายว่า แผนเกษียณ ด้วยเทคโนโลยีและความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ ทำให้บุคคลต้องวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ เป็นการรับมือกับช่วงชีวิตที่ยาวขึ้น ที่จะต้องใช้เงินมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันทร์สว่าง (2562) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนเกษียณ หมายถึง การคำนวณค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ แล้วมาประเมินว่าในปัจจุบันมีรายรับเท่าไรและรายจ่ายเท่าไร จากนั้นก็จัดการวางแผนการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญณรงค์ ชัยพัฒน์ (2563) กล่าวว่า การวางแผนเกษียณ หมายถึง เมื่ออายุเฉลี่ยที่ยืนยาวมากขึ้นของคนไทย เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ การวางแผนเพื่อวัยเกษียณจึงมีบทบาทสำคัญ เพื่อเป็นหลักประกันให้แก่บุคคลทั่วไปว่าสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขภายหลังการเกษียณการทำงาน โดยไม่เป็นภาระต่อลูกหลาน และรัฐบาล สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุณฑลี ตันติวุฒิสสมบัติ (2563) กล่าวว่า การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ เป็นกระบวนการในการคำนวณหาจำนวนเงินที่แต่ละบุคคลจำเป็นต้องมีไว้ให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายหลังจากการเกษียณ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กษมา สุขสารพันธ์ (2563) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมเพื่อการเกษียณอายุถือเป็นการวางแผนชีวิตที่สำคัญที่มีเป้าหมายอยู่ที่การประสบความสำเร็จและความสุขในชีวิต

ข้อเสนอแนะ ปัญหาการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัย เพื่อใช้ให้ประโยชน์และเป็นแนวทางในการสร้างแผนการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการบริหารจัดการเงิน ดังนี้

1. ด้านรายได้ กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญกับการหาอาชีพที่สามารถมีรายได้หลักที่สร้างความมั่นคงและมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินชีวิต เพื่อเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินที่ดี และมีประสิทธิภาพในอนาคต
2. ด้านค่าใช้จ่าย กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความระมัดระวังในการใช้จ่ายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ่มค่าที่สุด สร้างสมดุลรายรับและรายจ่าย เพื่อไม่ให้เกิดภาระจากการใช้จ่ายที่มากเกินไปกว่ารายรับทั้งหมด
3. ด้านการออมเงิน กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครควรส่งเสริมเกี่ยวกับการวางแผนการออมเงิน เพื่อนำไปใช้จ่ายยามฉุกเฉิน หรือเพื่อใช้ในอนาคต เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดีและตระหนักถึงความสำคัญของการออมเงิน เพื่อให้สามารถมีเงินสำรองไว้เก็บใช้จ่ายในเวลาฉุกเฉินหรือยามจำเป็นได้
4. ด้านการวางแผนหลังเกษียณ กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานครควรแสวงหาความรู้ในเรื่องการวางแผนชำระหนี้สินให้หมดสิ้นก่อนการเกษียณอายุ เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและไม่มีสิ่งกีดขวางในเรื่องของการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในวัยเกษียณ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม อาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงิน เช่น ปัจจัยด้านการลงทุน การวางแผนภาษี และการรับรู้ข่าวสาร เป็นต้น เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้มีพฤติกรรมกรรมการบริหารจัดการเงินที่ก่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพียงประชากร กลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ซึ่งหากต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จึงควรเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปที่แตกต่างจากเดิม หรือเปลี่ยนขนาดของกลุ่มประชากร จากเดิมกลุ่มคนทำงานในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อาจจะเพิ่มเป็นประชากรในพื้นที่ต่างจังหวัด เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กมลชนก กิจชล. (2560). พฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนทำงานเจนวายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- กัลยา ตันมณี, นัฐกานต์ ทิพย์โสทธิ. (2556). พฤติกรรมการวางแผนเป้าหมายชีวิตและการจัดการการเงินส่วนบุคคลตามหลักแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ชฎาพร คุณชื่น. (2562). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร
- ธนพร จันทร์สว่าง. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม
- ธีรพัฒน์ มีอำพล. (2557). ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุกรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปิยนันท์ แจ็งอักษร. (2564). พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์โควิด -19 ของคน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ผศ.มุกดา ไควหกุล. (2558). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- พิมพ์จันทร์ ชวดจะโป๊ะ, ทับทิม พิมพ์สาส์, พัชรिता โสมาศรี, อธิยา สุทธิพงษ์. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- ภณิดา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
- รักษ์สุดา เหล่าคา. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
- สถาพร อานา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ
- สุทธิพงศ์ ชูงาน. (2563). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานและลูกจ้างธนาคารออมสิน
- อนเชา เอี่ยมคุ้ม. (2563). พฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
- อุไรวรรณ ปลอดภัยดี. (2560). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการวางแผนเกษียณของพนักงานองค์กรเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร